

عنوان مقاله:

اشارات در طریقه بر حدیقه سنایی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی زبان، ادبیات و گفتمان صلح (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رضا دهمرده - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

محمد دهمرده - دانشجوی کارشناسی دانشگاه فرهنگیان شهید مطهری شیراز

ابوالفضل دهمرده - دانش آموز پایه دوازدهم دبیرستان غیرانتفاعی راه هدایت زاهدان

خلاصه مقاله:

سنایی نخستین شاعری است که از شعر به عنوان کارآمدترین، موثرترین و ماندگارترین ابزار جهت تعلیم عرفان، بیان احوال عارفانه و اطوار پیچیده عشق استفاده کرده است. بدون تردید سنایی از تاثیرگذارترین شاعران فارسی نیز هست. در تغییر سبک شعر، تحول مضامین و مفاهیم آن و دگرگونی در قالب های شعر فارسی نقش بسزایی دارد. دکتر شفیع برای سنایی سه شخصیت بسیار متفاوت قائل است: اول سنایی مداح و هجاگوی و این را بعد تاریکی وجود او می داند. دوم سنایی واعظ و ناقد اجتماعی و این را مدار خاکستری وجود او می نامد. سوم سنایی قلندر و عاشق و این را قطب روشن وجود سنایی بر می شمارد. زندگی سنایی را در تاریخ ادبیات هم به دو دوره تقسیم کرده اند: دوره بی که در غفلت بود و به مداحی می گذراند و دوره دوم که دوره تنبه او و توجه به عوالم عارفانه است. از این روی سنایی تغزل و مدح هم دارد که عمدتاً متعلق به دوره اول زندگی اوست، اما در دوره دوم که با تصوف آشنایی حاصل کرد تمام هم خود را مصروف به وارد کردن آن معانی در شعر ساخت. سنایی نسبت به دوره خود همچنانکه از جنبه های معنوی و توجه به جلوه های عالی عرفان، سبکی تازه و خاص خود دارد، از نظر آوردن ردیف های طولانی و عجیب، بخصوص در غزلهایش، سرمشقی است برای آیندگان بخصوص شاعران متصوف و عرفان سرای مانند عطار و مولانا، و شخصیت او از این نظر هم کاملاً جنبه استثنائی دارد؛ در این مقاله به اشارات در طریقه بر حدیقه سنایی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

اشارات، آیات قرآن، دیوان سنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021506>

